

РЕШЕНИЕ

№ 214

гр. Горна Оряховица, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, II СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П. М. Дойков

при участието на секретаря Мариянка Г. Къцаркова
като разгледа докладваното от П. М. Дойков Гражданско дело №
20234120101980 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по исковата молба на искова молба от от „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление : гр. София, ж.к. „Младост 4“ , Бизнес парк София, Сграда 6 чрез адв. З. Ц., САК, със съдебен адрес: гр. София, ж.к. „Гео Милев“, ул. „Александър Жендов“ № 6, ет. 5 срещу Р. В. Р., ЕГН: *****, с адрес: гр. С., ул. *****.

Ищецът сочи, че между него и ответника са сключени следните договори и допълнителни споразумения:

1. Договор за мобилни услуги № 623744795 от 01.10.2020г., с който му е предоставен мобилен номер 0892341889.
2. Договор за мобилни услуги № 624271356 от 09.02.2021г., с който му е предоставен мобилен номер 0897251135.
3. Договор за мобилни услуги № 624402043 от 15.03.2021г., с който му е предоставен мобилен телефонен номер *****.
4. Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598368 от 15.03.2021г., чрез което за мобилен номер 0892341889 влиза в сила нов абонаментен план, а на клиента е предоставен мобилен телефонен апарат „SAMSUNG Galaxy A12 128GB Dual Black”.
5. Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598368 от 22.04.2021г., с което за мобилен номер 0892341889 влиза в сила нов абонаментен план, със стандартна месечна абонаментна такса 59.99 лв. с вкл. ДДС или 49.99 лв. без вкл. ДДС, като за срока на договора била предвидена промоционална месечна абонаментна такса в размер на 54.99лв. с вкл. ДДС или 45.82 лв. без вкл. ДДС.

6. Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598376 от 22.04.2021г., с което за мобилен номер ***** влиза в сила нов абонаментен план, със стандартна месечна абонаментна такса 59.99 лв. с вкл. ДДС или 49.99 лв. без вкл. ДДС, като за срока на договора е предвидена промоционална месечна абонаментна такса в размер на 54.99 лв. с вкл. ДДС или 45.82 лв. без вкл. ДДС.
7. Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598379 от 22.04.2021г., с което за мобилен номер 0897251135 влиза в сила нов абонаментен план, със стандартна месечна абонаментна такса 59.99 лв. с вкл. ДДС или 49.99 лв. без вкл. ДДС, като за срока на договора е предвидена промоционална месечна абонаментна такса в размер на 54.99 лв. с вкл. ДДС или 45.82 лв. без вкл. ДДС.

Ищецът твърди, че В. има парични задължения по осем броя фактури , издадени в периода м. юли 2021г. до м. ноември 2021г. Във всяка от тях били начислени вземания на оператора, произтичащи от посочените договори. Конкретно се сочи, че това са следните фактури:

Фактура № 7322130646/05.07.2021г. била издадена за отчетния период 05/06/2021- 04/07/2021г. и включвала следните задължения на В. за посочения период: за мобилен номер 0892341889 месечна абонаментна такса 34.59 лв. без ДДС- 41.50 лв. с вкл. ДДС, такса за допълнителна услуга - 6.99 лв. с вкл. ДДС, за мобилен номер 0897251135 месечна абонаментна такса 45.82 лв. без ДДС - 54.99 лв. с вкл. ДДС, Плати с Теленор от Google Play Store - 10.99 лв. с вкл. ДДС. Общата сума, начислена във фактурата, била 114.47лв., като било приспаднато надвнесено плащане на задължение от предходен отчетен период в размер на 22.34лв., останалата неплатена сума по фактурата била 92.13 лв.

Следващата Фактура № 7322893666/20.07.2021г. била издадена за отчетния период 20/06/2021- 19/07/2021г. В нея били включени следните задължения за посочения период: за мобилен номер ***** месечна абонаментна такса 45.82 лв. и други услуги 7,71 лв. (Други услуги с добавена стойност 2.49 лв.. Кратки текстови съобщения (SMS) 0.22 лв. и Услуги с добавена стойност (SMS) 5.00лв.), които били в общ размер на 53.53лв. без ДДС - 64.24лв. с вкл. ДДС. Общата сума, начислена във фактурата била в размер на 64.24 лв., като също било приспаднато надвнесено плащане на задължение от предходен отчетен период в размер на 42.16 лв. и останала неплатена сума по фактурата в размер на 22.08лв.

Третата Фактура № 7323406109/05.08.2021г. била издадена за отчетния период 05/07/2021- 04/08/2021г. В нея се включвали задължения за посочения период: за мобилен номер 0892341889 месечна абонаментна такса 45.82 лв. и други услуги 1,32 лв. (такса за спиране на номер 0.75 лв., Разговори към „Грижа за клиента“ 0.02 лв. и Кратки текстови съобщения (SMS) 0.55 лв.), които били в общ размер на 47.14 лв. без ДДС - 56.56 лв. с вкл. ДДС, Такса за допълнителна услуга - 6.99 лв. с вкл. ДДС; за мобилен номер 0897251135 месечна абонаментна такса 45.82 лв. и други услуги 5,54 лв. (Кратки текстови съобщения (SMS) 0.77 лв., такса за спиране на номер 0.75 лв., Разговори към „Грижа за клиента“ 0.02 лв. и Услуги с добавена стойност (SMS) 4.00 лв.), които били в общ размер на 51.36 лв. без ДДС - 61.64 лв. с вкл. ДДС, Плати с Теленор от Google Play Store - 10.99 лв. с вкл. ДДС. Общата сума, начислена

във фактурата, била в размер на 136.18 лв.

Следващата Фактура № 7324199554/20.08.2021г. била издадена за отчетния период 20/07/2021- 19/08/2021г., като се сочи, че се дължали следните суми: за мобилен номер ***** месечна абонаментна такса 45.82 лв. и Мултимедийни съобщения (MMS) 2.25 лв., които са в общ размер на 48.07 лв. без ДДС - 57.68 лв. с вкл. ДДС.

Фактура № 7324708579/05.09.2021г. била издадена за отчетния период 05/08/2021- 04/09/2021г. и включвала следните задължения: за мобилен номер 0892341889 месечна абонаментна такса 45.82 лв. без ДДС - 54.99 лв. с вкл. ДДС, Такса за допълнителна услуга - 6.99 лв. с вкл. ДДС, за мобилен номер 0897251135 месечна абонаментна такса 45.82 лв. без ДДС - 54.98 лв. с вкл. ДДС или общата сума в размер на 116.96 лв.

Седмата Фактура № 7325534296/20.09.2021г. била издадена за отчетния период 20/08/2021- 19/09/2021г. и включвала задължения за посочения период: за мобилен номер ***** месечна абонаментна такса 45.82 лв. без ДДС - 54.98 лв. с вкл. ДДС и обща дължима сума в размер на 54.98 лв.

Последната Фактура № 7327545600/05.11.2021г. била издадена за отчетния период 05/10/2021- 04/11/2021г. и включвала следните задължения на клиента за посочения период: неустойки за предсрочното прекратяване по вина на длъжника поради неизпълнение на паричните му задължения на договорите за мобилни услуги за номера 0892341889 и 0897251135 в общ размер на 583.76 лв.

Размерът и основаниято за възникване на задълженията за неустойки при предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги за номера 0892341889 и 0897251135 били уредени от страните в р. 3, т. 2 от Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598368 от 22.04.2021г., р. 3, т. 2 от Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598379 от 22.04.2021г.

Ищецът твърди, че съгласно посочените клаузи, които имали идентично съдържание, в случай на предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина или по инициатива на потребителя, последният дължал неустойка в размер на сумата от всички стандартни за абонаментния план месечни такси от прекратяването на договора до края на първоначално предвидения срок на действието му, като така определената неустойка не можела да надвишава сумата от три стандартни месечни абонаментни такси за номера без вкл. ДДС. В допълнение абонатът дължал и: 1) част от стойността на ползваните отстъпки от месечните абонаментни такси, съответстваща на оставащия срок до края на договора (в случай че такива отстъпки са уговорени от страните); 2) част от стойността на отстъпките за предоставени на потребителя устройства, съответстваща на оставащия срок до края на договора за мобилни услуги (в случай че такива устройства са били предоставени на лизинг или срещу заплащане в брой).

Дружеството смята, че в съответствие с така уговореното между страните, размерът на неустойката за номер 0892341889 е в размер на 416.82 лв. Сумата представлявала сбор от три стандартни месечни абонаментни такси за номера без включено ДДС (по 49.99 лв. всяка), ведно с добавена част от стойността на ползваните отстъпки от месечния абонаментен план, съответстваща на оставащия срок до края на договора и с добавена разликата в размер на 249.88 лв. между стандартната цена на „SAMSUNG Galaxy A12

128GB Dual Black“ без отстъпка съгласно актуалната към 15.03.2021г. ценова листа на оператора и преференциалната му цена при сключването на договора, заплатена в брой, съответстваща на оставащия период до края на първоначално предвидения срок на договора за мобилни услуги.

Размерът на неустойката за номер 0897251135 бил в размер на 166.94 лв. Сумата представлява сбор от три стандартни месечни абонаментни такси за номера без включено ДДС (по 49.99 лв. всяка), ведно с добавена част от стойността на ползваните отстъпки от месечния абонаментен план, съответстваща на оставащия срок до края на договора. Общата сума, начислена във фактурата, била в размер на 583.76 лв.

Ищецът твърди също, че след предсрочното прекратяване на договора за мобилни услуги, сключен между „Йеттел България“ ЕАД и Р. В. Р., при условията на който е ползван номер ******, по вина на потребителя поради изпадането му в забава, е издал и Фактура № 7328192920/20.11.2021г., включваща задължения за заплащане на неустойки за предсрочното му прекратяване в размер на 166.94 лв. Размерът и основанието за възникване на задължението за неустойка при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги за номер ***** (преди 22.04.2023г.) били уредени от страните в р. 3, т. 2 от Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598376 от 22.04.2021г. Отново между страните било уговорено, че в случай на предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина или по инициатива на потребителя, последният дължал неустойка в размер на сумата от всички стандартни за абонаментния план месечни такси от прекратяването на договора до края на първоначално предвидения срок на действието му, като така определената неустойка не можела да надвишава сумата от три стандартни месечни абонаментни такси за номера без вкл. ДДС. В допълнение абонатът дължал и: 1) част от стойността на ползваните отстъпки от месечните абонаментни такси, съответстваща на оставащия срок до края на договора (в случай че такива отстъпки са уговорени от страните); 2) част от стойността на отстъпките за предоставени на потребителя устройства, съответстваща на оставащия срок до края на договора за мобилни услуги (в случай че такива устройства са били предоставени на лизинг или срещу заплащане в брой).

Ищецът претендира, че размерът на неустойката за номер ***** е 166.94 лв. Сумата представлявала сбор от три стандартни месечни абонаментни такси за номера без включено ДДС (по 49.99 лв. всяка), ведно с добавена част от стойността на ползваните отстъпки от месечния абонаментен план, съответстваща на оставащия срок до края на договора.

След издаване на фактурите, изискуемостта на вземанията по всяка от тях настъпвала петнадесет дни след издаването ѝ.

От страна на ответника не било налице изпълнение на посочените задължения. За събиране на вземанията от страна на „Йеттел България“ ЕАД било депозирано заявление по чл. 410 от ГПК до Районен съд - Горна Оряховица, въз основа на което било образувано частно гражданско дело № 1231/2023 г. и била издадена Заповед № 495/ 09.06.2023г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК. С разпореждане по делото било указано, че заповедта е връчена при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК и следва срещу длъжника да се предяви иск за установяване на вземането по заповедта.

Ищецът иска да се постанови решение, с което да се приеме за установено наличието на вземане по издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по описа на Районен съд гр. Горна Оряховица в полза на „Йеттел България“ ЕАД срещу длъжника Р. В. Р. за сумата от 1230.71 лева по посочените фактури, ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда. Представени са писмени доказателства. Правят се доказателствени искания. Претендират се разноски за водене на заповедното и исковото производства.

Ответникът Р. В. Р. депозира писмен отговор в срока по чл. 131 от ГПК чрез адв. П. Б. Ч., АК гр. Велико Търново – особен представител. Предявеният иск се счита за допустим, но неоснователен и недоказан. Подадената искова молба се оспорва изцяло.

Ответната страна излага следните съображения. Особеният представител на ответника не оспорва наличието на сключените между дружеството и Р. договори и допълнителни споразумения. Защитата сочи, че с посочените договори и допълнителни споразумения към тях, ищецът в качеството си на оператор е поел основно задължение да предоставя на ответника, в качеството му на потребител (абонат) активирани услуги за осъществяване на информационно потребление чрез собствената си далекосъобщителна мрежа, срещу насрещното му задължение да заплаща в определен срок тяхната стойност в парично задължение по договорения тарифен план. Ищецът основавал претенцията си само и единствено на частни свидетелстващи документи: фактури- счетоводни документи, които третирал, като доказателство за действително възникнало задължение за плащане на посочената парична сума от Р.. В тази връзка адв. Ч. оспорва всички приложени фактури относно тяхната истинност и изобщо, като годно доказателствено средство. Съображенията на защитата са следните: Ответната страна твърди, че фактурата по своето информационно съдържание е доказателствено средство, непротивопоставимо на другата страна, защото не притежавала никаква материална доказателствена сила, а само формална (чл. 180 от ГПК), свеждаща се само до факта, че е издадена, т.е. че лицето я е издало (създадо я като документ), направило в електронна и писмена форма някакво изявление за знание за настъпване на определени правнозначими обстоятелства и че лицето, което е подписало документа е негов автор, т.е. автор на изявлението, инкорпорирано в същия. Фактът на издаване на въпросните фактури бил доказателство за обстоятелството, че по счетоводните книги на ищеца било записано, като основание за претенция в субективните му представи, че съществували оспорени парични задължения, а не за това, че действително такива съществували от материалноправна гледна точка.

Твърдените от ищеца факти на доставка на посочените основания, конкретни видове далекосъобщителни услуги и/или реалното информационно потребление в мрежата на оператора, извършено от ответника за посочените конкретни периоди, изразили се в ползване на видове услуги, чрез провеждане на телефонни разговори, съобщения и отразени в брой минути, адресати на номера, мрежи, зони и тарифно установената им стойност, трябвало да се установят убедително с други доказателствени средства. Ищецът трябвало да докаже фактите, от които черпи правата си, т.е. следвало да установи обстоятелствата, от които произтичало твърдяното от него право (неговото възникване, основание и размер).

Според особения представител на ответника, фактурите представлявали само и единствено покана за плащане, едностранно изявление, направено от едната страна и били извлечение от счетоводните книги на ищцовото дружество, като могли да претендират за редовност, само ако се съдържат в електронните носители на местата, където се осъществява дейността на дружеството и изхождат от редовно водено счетоводство. Заявява се, че не можело да се установи връзката между представените фактури и посочените в исковата молба договори. Ищецът не бил представил доказателства, че фактурите са осчетоводени при него и че не били платени.

Ответната страна твърди и това, че не ставало ясно дали по силата на тези облигационни отношения и за претендиращия период ищецът е предоставил реално договорените далекосъобщителни услуги съгласно съответните стандарти и в съответствие с технологичните възможности на мрежите, респ. дали ако такива услуги са били предоставени на ответника и той ги е ползвала, то същите са били вярно отчетени от измервателните средства на доставчика, тарифирани съгласно чл. 57 и сл. от Закона за измерванията, съответно дали същите са били вярно фактурирани по време, статут (промоционален или стандартно договорен) и цена. Договорите не означавали реално изпълнение на техния предмет, както и по никакъв начин не могли да докажат тяхното реално изпълнение, осъществяване на задълженията по тях, както и упражняването на правата. Защитата смята, че приложените по делото фактури, приложения и сметки, на които се позовавал ищеца за доказване на горните обстоятелства, са едностранно съставени документи и не доказвали получаването на далекосъобщителните услуги, респ. начина на определяне тяхната цена.

Ищецът бил допуснал и грубо нарушение на чл. 225 от Закона за електронните съобщения, който указвал, че „предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и /или услуги на крайни потребители, да спазват принципите за прозрачност, равнопоставеност съобразно вида на използваната технология, категориите абонати, обема на трафика, начина на плащане и да не допускат предимства за отделни крайни потребители или група потребители при едни и същи условия.“ Адвокат Ч. настоява, че при констатиране на неплащане на първата фактура и последваща такава, ищецът не бил реализирал правата си по ОУ, с което едностранно да прекрати договора за услуги или временно да ограничи или спре достъпа на абоната до мрежата или да предприеме съответните действия за изясняване на причините за осъществяване на нетипичния трафик и за постигане на споразумение за уреждане на възникналите финансови задължения. По този начин ищецът бил нарушил и чл. 1, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗП, като поведението му било станало причина за нарушаване правото на защита срещу рисковете от придобиването на услуги, които могли да застрашат имуществото, както и на правото на защита на икономическите интереси на ответника при придобиването на услуги, при нелоялни търговски практики или неравноправни договорни условия - т.е. липсвало основание за начисляване на каквито и да било суми от страна на ищцовото дружество, което било в нарушение на нормите, уреждащи предоставянето и потреблението на електронни и съобщителни услуги.

По отношение на претендираната неустойка. Ответната страна оспорва претенцията за същата. Твърди се, че съгласно чл. 92 от ЗЗД, задължението за неустойка възниква при неизпълнение на конкретно задължение за едната

страна по договора, като страните следва да са уговорили начина, по който да бъде начислявана неустойката. Липсвало посочване кога и от кого е прекратено договорното правоотношение, по какъв начин страната, която е упражнила правото си да прекрати договора е уведомила другата страна, поради което следвало да се приеме, че и тези искиви претенции подлежат на отхвърляне. Ако се приемело, че договорните отношения са прекратени по инициатива на мобилния оператор, то било правно абсурдно да се претендира неустойка в посочената хипотеза.

Ответната страна прави искане за отхвърляне на предявения иск.

Предявените искиве са с материалноправно основание в чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК във вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД и чл. 92 от ЗЗД.

В съдебно заседание ищецът не изпраща представител. С изрична молба на адв. З. Ц., АК гр. София, исковата молба се поддържа. Прави се искане за допускане и назначаване на ССЧЕ. Прави се подробно изложение по същество на делото. Иска се присъждане на разноски, за които се представя списък.

Ответникът Р. В. Р. се представлява от особения представител адв. П. Ч., АК Велико Търново. Депозираният писмен отговор се поддържа, като се иска отхвърляне на иска. Защитата не възразява срещу изготвянето на исканата ССЧЕ.

По делото е назначена и изготвена ССЧЕ. Вещото лице Л. Б. сочи, че процесните фактури са осчетоводени съгласно българското законодателство. Общият размер на задълженията по тях е 1230.71 лева. Отделно от това се сочи, че по отношение на ползваните от Р. номера са начислени неустойки в общ размер на 750.70 лева – 416.82 лева за мобилен номер 0892341889, 166.94 лева за мобилен номер 0897251135 и 166.94 лева за мобилен номер 0896 890 230. Вещото лице е посочило и детайлно ползваните от Р. услуги и тяхната стойност.

От събраните по делото доказателства се установи следното. Страните не спорят и от писмените доказателства се установява, че между ищеца „Иетел България“ ЕАД гр. София и Р. В. Р. са били налице облигационни правоотношение по сключени между тях договори за мобилни услуги и допълнителни споразумения към тях. Според представените писмени доказателства това са: Договор за мобилни услуги № 623744795 от 01.10.2020г., с който му е предоставен мобилен номер 0892341889; Договор за мобилни услуги № 624271356 от 09.02.2021г., с който му е предоставен мобилен номер 0897251135; Договор за мобилни услуги № 624402043 от 15.03.2021г., с който му е предоставен мобилен телефонен номер *****; Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598368 от 15.03.2021г., чрез което за мобилен номер 0892341889 влиза в сила нов абонаментен план, а на клиента е предоставен мобилен телефонен апарат „SAMSUNG Galaxy A12 128GB Dual Black“; Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598368 от 22.04.2021г., с което за мобилен номер 0892341889 влиза в сила нов абонаментен план, със стандартна месечна абонаментна такса 59.99 лв. с вкл. ДДС или 49.99 лв. без вкл. ДДС, като за срока на договора била предвидена промоционална месечна абонаментна такса в размер на 54.99 лв. с вкл. ДДС или 45.82 лв. без вкл. ДДС; Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598376 от 22.04.2021г., с което за мобилен номер ***** влиза в сила

нов абонаментен план, със стандартна месечна абонаментна такса 59.99 лв. с вкл. ДДС или 49.99 лв. без вкл. ДДС, като за срока на договора е предвидена промоционална месечна абонаментна такса в размер на 54.99 лв. с вкл. ДДС или 45.82 лв. без вкл. ДДС; Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598379 от 22.04.2021г., с което за мобилен номер 0897251135 влиза в сила нов абонаментен план, със стандартна месечна абонаментна такса 59.99 лв. с вкл. ДДС или 49.99 лв. без вкл. ДДС, като за срока на договора е предвидена промоционална месечна абонаментна такса в размер на 54.99 лв. с вкл. ДДС или 45.82 лв. без вкл. ДДС. Ищецът претендира, че ответникът има задължения по осем броя фактури за ползвани от Р. услуги, както и неустойки за предсрочно прекратяване по вина на абоната на договорите за мобилни услуги и отстъпки за предоставено устройство.

Настоящият състав намира, че претенцията на ищеца е частично основателна, като същата следва да бъде уважена по отношение на сумите посочени като дължими по Фактура № 7322130646/05.07.2021г. за сумата от 92.13 лева, Фактура № 7322893666/20.07.2021г. за сумата в размер на 22.08 лева, Фактура № 7323406109/05.08.2021г. за сумата в размер на 136.18 лева, Фактура № 7324199554/20.08.2021г. за сумата 57.68 лева, Фактура № 7324708579/05.09.2021г. за сума в размер на 116.96 лева и Фактура № 7325534296/20.09.2021г. за сумата в размер на 54.98 лева или общо за сумата 480.01 лева. Посочените суми са за задължения включващи дължимите и незаплатени от ответника абонаментни такси, ползвани допълнителни услуги, кратки текстови съобщения, разговори „Грижа за клиента“ мултимедийни съобщения, които са били ползвани в мрежата на оператора, остойностени по тарифите на дружеството и за тях са били издадени посочените фактури. От страна на ответника не се представиха доказателства, че сумите по тези фактури са изцяло заплатени. Дружеството сочи, че има частично плащане, като това обосновава извода, че услугите са ползвани от ответника, същият е бил запознат с условията за ползването им и стойността, която следва да заплати в резултата на това.

Настоящият състав намира за неоснователно искането на ищеца да бъде признато за установено, че ответника му дължи сумата от общо 750.70 лева неустойки поради предсрочно прекратяване на договора. Ищецът твърди, че основанийето за начисляване на неустойките по отношение на прекратените договори за мобилни услуги за номера 0892341889 и 0897251135 се намират в в р. 3, т. 2 от Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598368 от 22.04.2021г., р. 3, т. 2 от Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598379 от 22.04.2021г. Общата претендирана неустойка включвала и стойността от направената отстъпка от цената на „SAMSUNG Galaxy A12 128GB Dual Black“ без отстъпка съгласно актуалната към 15.03.2021г. ценова листа на оператора и преференциалната му цена при сключването на договора. Общата неустойка, за която била издадена Фактура № 7327545600/05.11.2021г. се твърди, че е в размер на 583.76 лева.

Сходни са основанията и за претендираната неустойка по Фактура № 7328192920/20.11.2021г., включваща задължения за заплащане на неустойки за предсрочното му прекратяване в размер на 166.94 лв. Размерът и основанийето за възникване на задължението за неустойка при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги за номер ***** (преди

22.04.2023г.) били уредени от страните в р. 3, т. 2 от Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги № 051598376 от 22.04.2021г.

Ищецът счита, че съгласно посочените клаузи, които имали идентично съдържание, в случай на предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина или по инициатива на потребителя, последният дължал неустойка в размер на сумата от всички стандартни за абонаментния план месечни такси от прекратяването на договора до края на първоначално предвидения срок на действието му, като така определената неустойка не можела да надвишава сумата от три стандартни месечни абонаментни такси за номера без вкл. ДДС. В допълнение абонатът дължал и: 1) част от стойността на ползваните отстъпки от месечните абонаментни такси, съответстваща на оставащия срок до края на договора (в случай че такива отстъпки са уговорени от страните); 2) част от стойността на отстъпките за предоставени на потребителя устройства, съответстваща на оставащия срок до края на договора за мобилни услуги (в случай че такива устройства са били предоставени на лизинг или срещу заплащане в брой).

Съгласно чл. 92, ал. 1, изр. 1 от ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват.

Всяко едностранно прекратяване на договор, при неизпълнение на някоя от страните, следва да се квалифицира като разваляне на договора по смисъла на ЗЗД. Ищецът претендира, че ответникът чрез неплащане на издадените фактури е предизвикал едностранно прекратяване на договорите между тях, за което следва да бъде санкциониран с посочената неустойка. Безспорно страните са свободни да уговорят условията, при които един договор може да бъде развален. В настоящия случай не се установява, че ищецът и ответника са постигнали съгласие за автоматично прекратяване на договора при неплащане на посочените задължения. Нито от индивидуалните уговорки, нито от Общите условия може да се направи извод, че страните са уговорили такъв вид прекратяване на всеки от договорите. При тълкуване волята на страните става ясно, че се касае уговорен ред за разваляне на договора поради неизпълнение. При настъпване на уговорените от страните предпоставки за кредитора възниква потестативно право да развали договора, което се упражнява извънсъдебно, с едностранно волеизявление, което, за да породи правни последици, трябва да достигне до другата страна. В случая данни за такова уведомление не се представят. Ищецът е представил последна покана за доброволно плащане с дата 05.10.2021г., която няма данни да е връчена на Р.. Приложеното по делото удостоверение от Български пощи няма дата на издаване. От съдържанието му става ясно, че непрепоръчана кореспондентска пратка до Р. е била доставена съгласно сключения договор между „Йеттел България“ ЕАД и Български пощи. От това удостоверение не може да се извлече никаква информация каква точно пратка е връчена на ответника, дали това е станало лично и на коя дата е извършено действието. Издаването на фактури и неплащането им от задълженото лице, не е равносилно на уведомление за прекратяването на договорите от доставчика по вина на потребителя. Липсват доказателства за това ищецът да е уведомил изрично ответника за прекратяването на договорните им отношения.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 19б, б. „в“ от Общите условия на „Йеттел България“ ЕАД, дружеството има право да откаже сключване на индивидуален договор или едностранно да прекрати индивидуален договор,

срочен или безсрочен, в случай, че потребителят не е платил дължимите суми след изтичането на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно по ОУ. Съгласно чл. 75 от Общите условия, при неспазване на което и да е от задължение по част XIII, или в случай на неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, ищецът има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите или при условията на чл.19б и чл.19в да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключването на нов договор с него. По делото не се установи, че ищецът е предприел действия и да е прекратил договорите и допълнителните споразумения към тях с ответника. Не се представиха категорични доказателства, че волеизявление от страна на „Йеттел България“ ЕАД е отправено до ответника Р. и същото е било получено от него или негов представител. Доколкото в случая не е уговорено друго, следва да се приеме, че надлежното упражняване на правото на разваляне се подчинява на общите правила на чл. 87, ал. 1 ЗЗД и писмените договори подлежат на прекратяване с изявление в същата форма. Прекратяването на ползването на услугите от страна на ищеца не е равносилно на прекратяване на договорните отношения между страните.

По отношение на претенциите за неустойка, представляваща добавена разлика в размер на 249.88лева между стандартна цена на устройството „SAMSUNG Galaxy A12 128GB Dual Black“ без отстъпка, съгласно актуалната към 15.03.2021г. ценова листа на оператора и преференциалната му цена при сключване на договора, съдът намира, че ищецът не може впоследствие да търси като неустойка предоставена търговска отстъпка с договора. Същата е предоставена към момента на закупуване на вещта и тя формира крайната покупна цена. Цената на вещта е съществен елемент от договора за продажба и е изрично договорена от страните още към момента на сключване на договора. Търсенето на заплащане на предоставена отстъпка от цената на вещта под формата на неустойка, цели последващо увеличаване на продажната цена. Според настоящия състав това от една страна е противно на добрите нрави, излизайки извън обезщетителната функция на неустойката, а от друга се постига и заобикаляне на първоначално обявената и договорена с потребителя цена на вещта, което е в противовес с чл. 143, ал. 2, т. 13 от Закона за защита на потребителите – клаузата е неправопавна, поради възможността ищецът едностранно да завиши цената в сравнение с тази, уговорената при продажбата. Наред с това, по делото не са ангажирани никакви доказателства, от които да се установи каква е стандартната стойност на посоченото устройство към момента на сключването на договора, за да се установи разликата между тази стойност и стойността на устройството по договора.

Водим от горното, настоящият състав намира претенцията на ищеца за частично основателна, като следва да се отхвърлят претенциите за неустойки, съобразно гореизложените мотиви.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, на ищцовата страна се следват деловодните разноси за настоящото производство, съобразно уважената част. По настоящото производство ищецът е направил разноси общо в размер на 1157.68лева, от която сума следва да се присъди 451.53лева. Следва да бъдат присъдени в тежест на ответника и направените съдебно- деловодни разноси по воденото ч.гр.д № 1231/2023г. на Районен съд гр. Горна Оряховица, съобразно уважената част на иска. По това производство са

направени разноси в общ размер на общо 505.00лева, от която следва да се присъди сумата 196.96лева.

Воден от изложеното и на основание чл. 236 вр. чл. 235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Р. В. Р., ЕГН: *****, с адрес: гр. С., ул. *****, на основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК във вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД и чл. 92 от ЗЗД, ДЪЛЖИ на „Иетел България“ ЕАД, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление : гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, Сграда 6, сумата от **480.01лева(четиристотин и осемдесет лева и една стотинка)**, дължими по Фактура № 7322130646/05.07.2021г. за сумата от 92.13 лева, Фактура № 7322893666/20.07.2021г. за сумата в размер на 22.08лева, Фактура № 7323406109/05.08.2021г. за сумата в размер на 136.18лева, Фактура № 7324199554/20.08.2021г. за сумата 57.68 лева, Фактура № 7324708579/05.09.2021г. за сума в размер на 116.96лева и Фактура № 7325534296/20.09.2021г. за сумата в размер на 54.98 лева, както и законна лихва, от подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 09.06.2023г. до окончателно изплащане на вземането, за което вземане е издадена Заповед № 495/09.06.2023г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 1231/ 2023г. на Районен съд гр. Горна Оряховица, като за сумата от **750.70лева(седемстотин и петдесет лева и седемдесет стотинки)**, дължима по Фактура № 7327545600/05.11.2021г. за сумата 583.76лева и Фактура № 7328192920/20.11.2021г. за сумата в размер на 166.94лева, ОТХВЪРЛЯ иска като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Р. В. Р., ЕГН: *****, с адрес: гр. С., ул. *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, да заплати на „Иетел България“ ЕАД, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление : гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, Сграда 6, сумата от общо 451.53лева (четиристотин петдесет и един лева и петдесет и три стотинки) представляваща деловодни разноси в настоящото производство и сумата от 196.96лева деловодни разноси по ч.гр.д. № 1231/2023г. на Районен съд гр. Горна Оряховица.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд гр. Велико Търново, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____